

Mamma-Re van Rianne Koops

Dit boek is een persoonlijk verslag van Rianne Koops waarin ze vertelt hoe de periode na de diagnose borstkanker eruit zag. Gedetailleerd beschrijft ze de onderzoeken, de gesprekken met artsen en verpleegkundigen, haar behandeltraject en de verrassingen daarin. De beschrijvingen van de verschillende behandelingen maken dat je als lezer een indruk krijgt hoe het er achter de deuren van de behandelkamer aan toe gaat; een beeld dat je als gezond mens zonder kanker nooit te zien krijgt. Lezers die de behandelingen zelf moesten ondergaan zullen veel herkennen en herbeleven.

Rianne beschrijft tussendoor wat het met haar persoonlijk heeft gedaan, de lach en de traan of de boosheid. Haar gevoelens en gedachten komen in mindere mate aan bod dan de technische aspecten van het ziek zijn. Ik vind dat jammer omdat juist die diepere inkijk in de gevoelswereld van Rianne, de lezer meer zouden meenemen in haar verhaal. Welke gedachten en gevoelens spoken rond in haar gedachten? Welke emoties vliegen haar aan als ze alleen is en hoe dealt ze daarmee in het donker, als iedereen slaapt? Het 'Amsterdamse ziekenhuis' wordt niet bij naam genoemd, maar als patiënt weet ik precies welk instituut Rianne bedoelt en herken ik ook de beschrijving van de favoriete dokter Teugers. Het mensgerichte artsenteam van de mamma poli aldaar is goud waard!

Het boek is informatief voor niet-patiënten die willen weten hoe verschillende borstkanker behandelingen eruitzien. De titel vind ik goed gekozen, en wordt aan het einde van het boek uitgelegd. Ben je zelf patiënt en wil je een duidelijk beeld van de medische molen waar je in terecht komt, dan is dit boek een aanrader als je maar bedenkt dat elke borstkankerpatiënt een traject op maat krijgt en dit ook per ziekenhuis kan verschillen. Aan het einde van het boek geeft Rianne wat persoonlijke en waardevolle inzichten. Sommige gaan over het mogelijke oorzaken van deze ziekte bij vrouwen met vermelding van boeken en studies zonder specifieke bron en/ of wetenschappelijk bewijs hetgeen dus als mening moet worden gelezen en niet als waarheid.